

„Počkejte na zítřek,“ lákal pastelky malíř. „To bude letecký den. A to teprve uvidíte, co dvojplošník Lojzík všechno umí.“ Opravdu, druhý den se pastelky a tužky nestačily divit. Lojzík křížoval celou oblohu. Adélka takové kousky ještě neuměla a tak Lojzík pozorovala ze země.

Nekonečno, ležatou osmičku, dráhu letadla nejdříve několikrát obtahujeme v předkresleném větším tvaru, až posléze se dítě snaží kreslit prvek samostatně.

